

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/52609 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 8 februari 2007 in het
geding tussen:**

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 april 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 26 oktober 2005 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 februari 2007, verzonden op 19 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in de grieven, in onderlinge samenhang gelezen, opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling in de uitspraak van 21 december 2006 in zaak no. 200605794/1 (AB 2007, 79) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grieven leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd.

2.3. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van appellant tegen het besluit van 26 oktober 2005 alsnog gegrond verklaren en dat besluit, gelet op vorenaangehaalde uitspraak, vernietigen wegens strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht.

2.4. De Staatssecretaris van Justitie dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 8 februari 2007 in zaak no. AWB 05/52609;
- III. verklaart het door appellante bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 26 oktober 2005, kenmerk 9003-20-0017;
- V. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellante onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VI. gelast dat aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 352,00 (zegge: driehonderdtweeënvijftig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Lid van de enkelvoudige kamer

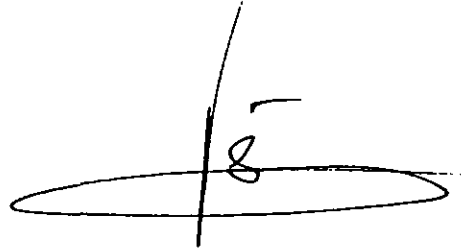
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

395

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a loop on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 05/52609 BEPTDN

uitspraak van de meervoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
8 februari 2007

inzake

, geboren op [ ] afkomstig uit de Democratische
Republiek Congo,
eiseres,
gemachtigde: mr. M. Haverkort, advocaat te Nieuwegein,

tegen een besluit van

de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder.

gemachtigde: mr. C.H. Vink, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 10 november 2004 heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen zijn besluit van 24 april 2003 ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 18 april 2003 om haar een verblijfsvergunning met de beperking "conform beschikking Minister" te verlenen afgewezen. Eiseres heeft tegen de beslissing van 10 november 2004 beroep bij deze rechtbank ingesteld. Bij uitspraak van 24 mei 2005 heeft deze rechtbank het beroep gegrond verklaard. Bij besluit van 26 oktober 2005 heeft verweerder het bezwaar van eiseres opnieuw afgewezen. Eiseres heeft tegen de beslissing van 26 oktober 2005 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van de enkelvoudige kamer van 13 juli 2006. Na sluiting van het onderzoek is het onderzoek heropend en verwezen naar de meervoudige kamer van deze rechtbank. Het geding is vervolgens behandeld ter zitting van 16 november 2006, waar eiseres in persoon is verschenen. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiseres in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

2.2 Eiseres legt aan de aanvraag ten grondslag dat zij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning met als doel: "conform beschikking Minister".

2.3 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen

zaaknummers: AWB 05/52609 BEPTDN

blad 2

steunen op de volgende overwegingen. Eiseres is niet in het bezit van een machtiging tot voorlopig verblijf, geldig voor het doel waarvoor verblijf in Nederland wordt beoogd. Eiseres kan samen met haar moeder naar de Democratische Republiek Congo reizen om een machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen. Desgewenst kan haar vader haar gedurende het verblijf in de Democratische Republiek Congo financieel ondersteunen.

2.4 Eiseres bestrijdt dit besluit en voert daartegen aan dat verweerder de zogenaamde 14/1-brief van eiseres van 31 juli 2003 niet in het bestreden besluit heeft mogen meenemen. Hierdoor is eiseres onevenredig zwaar benadeeld omdat er een instantie wordt ontnomen. Op de door eiseres genoemde schrijvende omstandigheden is niet verder ingegaan: beoordeling van de schrijvende factoren heeft niet plaatsgevonden. Het vereiste van het bezit van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf kan in deze zaak niet worden gesteld. Eiseres is in Nederland ingeburgerd en volgt een opleiding. Subsidiair wordt aangevoerd dat verweerder ten onrechte geen aanleiding heeft gevonden voor het toepassen van de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 3.71, derde lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Verweerder had de algemene situatie in de Democratische Republiek Congo en artikel 8 Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden hierbij moeten betrekken.

2.5 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe roepen.

2.6 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Ingevolge artikel 16, tweede lid, Vw kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.

2.7 In artikel 17, eerste lid, Vw is een aantal categorieën vreemdelingen genoemd waarvan de aanvraag niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. In artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, Vw wordt de mogelijkheid geopend bij algemene maatregel van bestuur categorieën vreemdelingen aan te wijzen die van het vereiste van het bezit van een mvv zijn vrijgesteld.

2.8 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. In artikel 3.71, tweede lid, Vb wordt uitwerking gegeven aan artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, Vw. Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, Vb kan de Minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel kan leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de hardheidsclausule).

De rechtbank overweegt als volgt.

2.9 Ter beoordeling staat de vraag of verweerder de aanvraag van 18 april 2003 van eiseres om een verblijfsvergunning heeft mogen afwijzen op de wijze zoals is verwoord in de beslissing op bezwaar van 26 oktober 2005.

zaaknummers: AWB 05/52609 BEPTDN

blad 3

2.10 In beroep stelt eiseres dat verweerder de inhoud van de brief van 31 juli 2003 afzonderlijk had moeten beoordelen als zogenaamde 14/1-brief. Verweerder heeft de inhoud van deze brief echter meegenomen in de beoordeling van de aanvraag van 18 april 2003. De rechtbank is van oordeel dat verweerder de brief van 31 juli 2003 heeft kunnen beschouwen als een nader ingekomen stuk in de procedure, welke op 18 april 2003 is aangevangen met een aanvraag om een verblijfsvergunning met als doel "conform beschikking Minister". Gelet op de omstandigheid dat op 31 juli 2003 reeds een aanvraag van eiseres om een verblijfsvergunning in behandeling was, is voor de stelling dat de brief van 31 juli 2003, mede gelet op de inhoud daarvan, door verweerder had dienen te worden opgevat als een nieuwe aanvraag, naar het oordeel van de rechtbank geen steun in het recht te vinden. Verweerder heeft de inhoud van de brief van 31 juli 2003 kunnen meewegen in zijn beslissing of eiseres op grond van de hardheidsclausule diende te worden vrijgesteld van het vereiste van het beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf.

2.11 Voor de beoordeling van een aanvraag als hier bedoeld maakt verweerder gebruik van het beleid zoals neergelegd in WBV 2005/46. In deze WBV wordt een aantal categorieën genoemd, die in het kader van de hardheidsclausule van artikel 3.71 Vb van belang zijn. In deze WBV is - voor zover van belang - het volgende bepaald:

"Een van de categorieën waarvoor vrijstelling van het mvv-vereiste in ieder geval geldt op grond van art 3.71 lid 4 Vreemdelingenbesluit, is de groep vreemdelingen die valt onder de toezegging van de Minister gedaan tijdens het terugkeerdebat van 9 februari 2004 dat het mvv-vereiste niet zal worden tegengeworpen aan de vreemdelingen die voldoen aan de onderstaande criteria:

- *de vreemdeling heeft voor 1 april 2001 een aanvraag ingediend voor toelating als vluchteling;*
- *de vreemdeling beoogt gezinshereniging (geen gezinsvorming) met een vreemdeling die hier ter lande verblijft op grond van een verblijfsvergunning regulier dan wel asiel of niet een Nederlander;*
- *de vreemdeling voldoet, behoudens het mvv-vereiste, aan alle voorwaarden en voorschriften voor de verlening van een verblijfsvergunning, zoals vermeld in B2. (...) Naar aanleiding van een door de Tweede Kamer op 26 april 2005 aangenomen motie geldt voorts op grond van artikel 3.71, lid 4 Vreemdelingenbesluit vrijstelling van het mvv-vereiste voor de vreemdeling:*
- *die vóór 1 april 2001 een aanvraag tot toelating als vluchteling als bedoeld in artikel 15, eerste lid, Vreemdelingenwet (oud) heeft ingediend;*
- *en in de periode van 14 januari 2003 tot en met 17 maart 2005 een verzoek in de vorm van een zogenaamde '14-1-brief' heeft gestuurd aan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, op welk verzoek nog niet een in rechte onaantastbaar geworden beslissing is genomen."*

2.12 Niet in geschil is dat eiseres nooit een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) heeft in haar uitspraak van 7 februari 2006 (kenmerk 200507186/1, ter voorlichting aan partijen aan deze uitspraak gehecht) bepaald dat de onderhavige regeling slechts ziet op asielzoekers die langdurig in Nederland hebben verbleven. De rechtbank is gelet hierop van oordeel dat eiseres reeds daarom niet op grond van de in deze WBV neergelegde vrijstellingsregeling kan worden vrijgesteld van de verplichting tot het beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. Voorts is de rechtbank van oordeel dat het door verweerder gevoerde beleid niet als onredelijk kan worden aangemerkt, waarbij de rechtbank overweegt dat in WBV 2005/46 al

zaaknummers: AWB 05/52609 BEPTDN

blad 4

---

uitzonderingsbeleid is opgenomen, zodat toepassing van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht naar het oordeel van de rechtbank voor verweerder niet snel in de rede ligt.

2.13 In de door eiseres aangehaalde uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Groningen, van 21 januari 2005, kenmerk AWB 04/21123, heeft de voorzieningenrechter overwogen dat verweerder onderscheid maakt tussen degenen die een 14/1-brief schrijven tijdens een lopende procedure en degenen die een dergelijke brief hebben geschreven nadat ze zijn uitgeprocedeed. In het eerste geval, waaronder de situatie van eiseres ook is te rekenen, meent verweerder niet anders te kunnen handelen dan de in de 14/1-brief genoemde omstandigheden mee te wegen in de beoordeling van de vraag of aanleiding bestaat toepassing te geven aan de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, Vb. De voorzieningenrechter was in deze uitspraak van oordeel dat het standpunt van verweerder juist is. De rechtbank sluit zich gelet op het hiervoor onder 2.10 overwogene, bij dit oordeel van de voorzieningenrechter aan.

2.14 Voor zover eiseres een beroep doet op het gelijkheidsbeginsel en daarbij verwijst naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Utrecht, van 3 juli 2006, kenmerk AWB 05/28807 etc., overweegt de rechtbank dat in dat geval sprake was van zware medische problematiek en problemen van de andere gezinsleden, zodat een beroep op het gelijkheidsbeginsel naar het oordeel van de rechtbank hier niet opgaat.

2.15 Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft besloten dat eiseres ingevolge genoemde regelgeving niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

2.16 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.17 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummers: AWB 05/52609 BEPTDN

blad 5

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.M. Dijksterhuis, voorzitter, en mr. S.G.M. Buys en mr. H. Gorter, leden van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 8 februari 2007, in tegenwoordigheid van mr. P. Bruins-Langedijk als griffier.

de griffier.

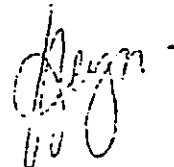
de voorzitter

afschrift verzonden op: 19 FEB 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Voor kopie conform
De Griffier

Ausma De Jong Advocaten

Toevoeging Raad voor Rechtsbijstand te Amsterdam aangevraagd d.d. 9 maart 2007

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT VREEMDELINGENZAKEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 MRT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Van:

appellante,
 Wonende op het adres
 ten deze woonplaats kiezende ten
 kantore van haar
 advocaat gemachtigde: Mr M. Haverkort

Tegen:

De uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting
 houdende te Utrecht van 8 februari 2007 met kenmerk A WB
 05/52609, verzonden op 19 februari 2007

Inzake:

De ongegrondverklaring van het beroepschrift.

Inleiding

Appellante, mevrouw / , geboren op van Congolose nationaliteit, heeft voor deze zaak woonplaats gekozen ten kantore van haar advocaat, Mr M. Haverkort, die verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het indienen van het hoger beroep tegen de uitspraak d.d. 8 februari 2007, verzonden op 19 februari 2007, welke als productie 1 aan dit hoger beroepschrift is gehecht.

In de bestreden uitspraak d.d. 8 februari 2007 heeft de rechtbank het beroepschrift gericht tegen de negatieve beslissing op bezwaar van 26 oktober 2005 ongegrond verklaard.

Appellante kan zich met de uitspraak van de rechtbank niet verenigen en voert daartegen de volgende grieven aan.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat verweerder de brief van 31 juli 2003 heeft kunnen beschouwen als een nader ingekomen stuk in de procedure welke op 18 april 2003 is aangevangen met een aanvraag om een verblijfsvergunning met als doel "conform beschikking Minister". Aldus heeft de rechtbank ten onrechte deze brief van 31 juli 2003 niet als een nieuwe aanvraag aangemerkt.

Toelichting op de grief

De rechtbank overweegt in overweging 2.10: 'Gelet op de omstandigheid dat op 31 juli 2003 reeds een aanvraag van eiseres om een verblijfsvergunning in behandeling was, is voor de stelling dat de brief van 31 juli 2003, mede gelet op de inhoud daarvan, door verweerder had dienen te worden opgevat als een nieuw aanvraag, naar het oordeel van de rechtbank geen steun in het recht te vinden.'

De brief van 31 juli 2003 die namens appellante naar de Minister is verstuurd is een zogenaamde 14-1 brief. Volledigheidshalve wordt als productie 2 wederom een kopie van betreffende brief van 31 juli 2003 overgelegd. Namens appellante is op 31 juli 2003 een brief aan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie gestuurd naar aanleiding van de toezegging van de Minister over zogenaamde 'schrijnende gevallen'. Het doel van de 14-1 brief was uiteraard verweerder tot afgifte van een verblijfsvergunning te bewegen op grond van de schrijnende situatie van appellante. Op het moment van het indienen van de 14-1 brief was er nog volop onduidelijkheid over het door verweerder te voeren beleid ten aanzien van de schrijnende zaken. Appellante stelt zich op het standpunt dat zij in ieder geval, als rechtstreeks uitvloeisel van de toezegging van de Minister op 14 januari 2003, beoogd heeft een aanvraag te doen om in aanmerking te komen voor een vergunning op grond van schrijnendheid. Deze aanvraag is dan ook juist vanwege deze toezegging ingediend en had niets van doen met de reeds lopende procedure.

In de gronden van beroep is namens appellante aangevoerd dat de door appellante op 31 juli 2003 ingediende 14-1 brief op grond van de jurisprudentie van uw Afdeling, in het bijzonder uw uitspraak van 19 november 2004 (zaaknummer 200404931/1), moet worden aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning. De 14-1 brief moet aldus als nieuwe aanvraag worden gezien, een aanvraag die op grond van uw jurisprudentie, vatbaar is voor bezwaar en beroep. Gedurende de gehele procedure is door

appellante steeds aangegeven dat door verweerder op deze 14-1 brief een aparte beslissing genomen had moeten worden.

In de brief van 31 juli 2003 wordt gesproken over 'schrijnende gevallen', wordt een beroep gedaan op de discretionaire bevoegdheid en worden persoonlijke omstandigheden genoemd. Uitdrukkelijk wordt in de brief namens appellante om verlening van een verblijfsvergunning op grond hiervan verzocht. De criteria waaraan een 14-1 brief moet voldoen om als aanvraag te worden aangemerkt zijn aldus in de brief van 31 juli 2003 aanwezig. Reden waarom deze brief juist vanwege de inhoud naar geldende jurisprudentie, als een aanvraag moet worden beschouwd.

Op grond van het voorgaande is wel degelijk steun in het recht te vinden om de brief van appellante d.d. 31 juli 2003 aan te merken als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid, Awb waarop door verweerder een separate beslissing genomen had moeten worden. Door anders te beslissen miskent de rechtbank dit. Daarbij is van belang dat de rechtbank zonder nadere motivering stelt dat de brief meegenomen mocht worden in de lopende procedure. Slechts wordt door de rechtbank gesteld dat er voor het standpunt van appellante geen steun wordt gevonden in het recht, zonder hier nader gemotiveerd op in te gaan.

Gelet op het hierboven overwogene kan de bestreden uitspraak van de rechtbank reeds geen stand houden, nu deze in strijd moet worden geacht met de jurisprudentie van uw Afdeling.

Grief 2

Ten onrechte gaat de rechtbank voorbij aan de stelling van appellante dat door verweerder geen gemotiveerd oordeel is gegeven omtrent de door haar aangevoerde schrijnende omstandigheden.

Toelichting op de grief

In de gronden van beroep, en ook ter zitting, is namens appellante subsidiair aangevoerd dat, wanneer door de rechtbank geoordeeld zou worden dat de 14-1 brief wél meegenomen zou mogen worden in de lopende procedure, de beslissing op bezwaar geen gemotiveerd oordeel over de schrijnende omstandigheden bevat en dat om die reden de bestreden beschikking vernietigd dient te worden. De rechtbank stelt onder overweging 2.10 dat verweerder de inhoud van de brief van 31 juli 2003 heeft kunnen meewegen in de zijn beslissing of appellante op grond van de hardheidsclausule diende te worden vrijgesteld van het vereiste van het beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) maar zegt hiermee niets over de vraag of de beschikking aan het motiveringsvereiste voldoet. Met andere woorden, de rechtbank gaat in het geheel niet op het subsidiaire standpunt van appellante in.

Wanneer immers gesteld wordt dat de brief van 31 juli 2003 door verweerder meegenomen mocht worden in de beoordeling van de hardheidsclausule inzake artikel 3.71 lid 4 Vt, had door verweerder alsnog wél een gemotiveerd oordeel gegeven moeten worden omtrent de schrijnende omstandigheden die door appellante in haar 14-1 brief zijn aangevoerd. De rechtbank miskent dit in haar uitspraak van 8 februari 2007, althans geeft geen gemotiveerd oordeel over deze stelling van appellante.

Ausma De Jong Advocaten

In de beslissing op bezwaar stelt verweerder met betrekking tot de discretionaire bevoegdheid slechts met een standaardzin dat de omstandigheden die door appellante zijn aangevoerd niet leiden tot het oordeel dat er sprake is van een bijzonder onvoorzien geval. Appellante verwijst naar de uitspraak van uw Afdeling van 20 december 2006, zaaknummer 200605794/1, waarbij wordt overwogen dat het enkele standpunt dat de gestelde feiten en omstandigheden al dan niet als schrijnend worden aangemerkt geen toereikend inzicht biedt in de beoordeling van de vraag of individuele gevallen als onvoorzien kunnen worden aangemerkt. Een standpunt omtrent de schrijnendheid dient blijkens genoemde uitspraak van uw Afdeling gemotiveerd te worden, ofwel met min of meer algemene maatstaven ter invulling van het begrip 'schrijnend' ofwel met een vergelijking van de te wegen feitelijke factoren met die in enigszins verwante zaken waarin het verzoek wel is ingewilligd, danwel anderszins gemotiveerd. Kortom, wanneer schrijnende omstandigheden worden aangevoerd, zoals door appellante in haar brief van 31 juli 2003, dient hieromtrent hoe dan ook een gemotiveerd oordeel gegeven te worden. Immers, voor appellante dient duidelijk te zijn waarom zij niet al dan niet als bijzonder onvoorzien geval gezien wordt.

Verweerder heeft in de beslissing op bezwaar nagelaten een gemotiveerd oordeel omtrent de schrijnende omstandigheden te geven, hetgeen volgens appellante reden vormt voor vernietiging van de beslissing op bezwaar. De rechtbank heeft echter in het geheel nagelaten omtrent dit standpunt van appellante een gemotiveerd oordeel te vellen. Slechts wordt gesteld dat appellante niet onder WBV 2005/46 valt. Daarnaast echter, hadden de omstandigheden van de 14-1 brief d.d. 31 juli 2003 van appellante in het kader van de hardheidsclausule met betrekking tot het mvv-vereiste de 14-1 brief gemotiveerd meegewogen moeten worden. Door dit te miskennen oordeelt de rechtbank in strijd met de jurisprudentie van uw Afdeling, reden waarom de bestreden beschikking d.d. 8 maart 2007 geen stand kan houden.

Conclusie

Appellante concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep en vernietiging van de bestreden uitspraak en verzoekt het beroepschrift alsnog gegrond te verklaren.

Nieuwegein, 19 maart 2007

M. Haverkort, advocaat gemachtigde